

TOHLE ASI NEVĀ•TE - 2.

PondĀ•lĀ-, 27 kvĀ•ten 2024

Dnes vĀ•m nabĀ•dnu jednu praĀ•skou zajĀ•mavost - dalo by se Ā•ct dokonce neuvĀ•Ā•tmitelnost. Praha je opĀ•medena Ā•adou tajemstvĀ•, legend, povĀ•stĀ• ... a obĀ•as se neuvĀ•Ā•tmitelnĀ• stane skuteĀ•nostĀ•. SpĀ•lenĀ• ulice v Praze nenĀ•zrovna mĀ•sto, kam pravidelnĀ• proudĀ• davy turistĀ•. SecesnĀ•budova Ā•eskĀ• pojiĀ•ovny ve SpĀ•lenĀ• ulici je sama o sobĀ• skvostem praĀ•skĀ• architektury. Ale nejprve fakta: komplex Ā•eskĀ• pojiĀ•ovny ve SpĀ•lenĀ• ulici Ā•slo 14/76 tvoĀ• dva domy: novobaroknĀ• secesnĀ• budova z let 1907-1909 a novorenesanĀ• kancelĀ•skĀ• objekt (zadnĀ• kĀ•dlo do Vladislavovy ulice). HlavnĀ•, bohatĀ• zdobenĀ• dĀ•m nabĀ•zĀ• hezkou podĀ•vanou jiĀ• z ulice Ā• na fasĀ•dĀ• jsou mozaiky, Ā•tukovĀ• reliĀ•fy a sochy.

V modernĀ•m atriu, kudy vede i volnĀ• prĀ•chod ze SpĀ•lenĀ• do Vladislavovy ulice, mĀ•eme obdivovat pĀ•t klasicistnĀ•ch soch od Petra Prachnera z roku 1804. KamennĀ• Ā•enskĀ• figury pochĀ•zejĀ• z pĀ•vodnĀ•ho, bohuĀ•el jiĀ•zboĀ•enĀ•ho pozdnĀ• baroknĀ•ho HildprandtovskĀ•ho palĀ•ce (Prachnerovy sochy kdysi bĀ•valy na jeho stĀ•e, jak doklĀ• dobovĀ• snĀ•mek palĀ•ce. NynĀ• jsou umĀ•stĀ•ny na zdech nĀ•dvoĀ•.

Z dobovĀ•ho zaĀ•zenĀ•, kterĀ• mĀ•eme obdivovat uvnitĀ• budovy, nejvĀ•ce zaujme nĀ•dhernĀ• kaĀ•na s mozaikou, plastikou chlapce s kvĀ•ty, vitrĀ• Ā• a barevnĀ•mi Ā•okami. FontĀ•na je v souĀ•asnosti volnĀ• pĀ•stupnĀ• a tak mĀ•jme jedineĀ•nou moĀ•nost zahlĀ•dnout zdejĀ•rarity: Ā•ivĀ•ho Ā•hoĀ•e, kterĀ•ho tu hlĀ•dĀ•, krmĀ• a opatruje nynĀ•jĀ• vrĀ•tnĀ• tĀ•to budovy.

Historie tohoto maskota pojiĀ•ovny je zajĀ•mavĀ•

PrvnĀ•ho Ā•hoĀ•e chytil ve VltavĀ• v roce 1914 zĀ•zenec pojiĀ•ovny OulĀ•k. Ā•epernou rybu, pojmenovanou pĀ•knĀ• Ā•zpo praĀ•skuĀ•e PepĀ•k, umĀ•stil do kaĀ•ny a obĀ•tavĀ• ji aĀ• do konce svĀ•ho Ā•ivota opatroval a krmil. Ā•hoĀ• Ā•asem dostal i spoleĀ•nici Ā• IĀ•na MaĀ•enku. PepĀ•k ve zdravĀ• pĀ•meĀ•kal obĀ• vĀ•jky a v kaĀ•nĀ• proĀ•il Ā•ctyhodnĀ•ch dvaĀ•edesĀ•t let (MaĀ•enka deset).

ObĀ•as se mylnĀ• uvĀ•dĀ•, Ā•e prvnĀ•ho PepĀ•ka do kaĀ•ny vypustil otec Jana Wericha. Je vĀ•ak pravda, Ā•e jeho tatĀ•nek skuteĀ•nĀ• byl Ā•ednĀ•kem PrvnĀ• Ā•eskĀ• vzĀ•jemnĀ• pojiĀ•ovny ve SpĀ•lenĀ• ulici a rybu tedy dobĀ•me znal.

ObĀ•as vodĀ•val ke kaĀ•nĀ• i malĀ•ho Jana Wericha a Ā•zpojiĀ•ovacĀ•ho Ā•hoĀ•e Ā• mu ukazoval. NevĀ•jednĀ• dĀ•tskĀ• zĀ•Ā•itek si Werich uchoval po celĀ• Ā•ivot:

Ā•zĀ•ivej ouhoĀ•, kterĀ•ho pamatuju, to mi bylo pĀ•t let. TatĀ•nek mĀ• vodil dĀ•vat se na nĀ•j. Lidi to nevĀ•dĀ•li, a kdyby to vĀ•dĀ•li, Ā•e ve SpĀ•lenĀ• ulici Ā•ije OuhoĀ•, kterĀ•mu je

přes padesát let, tak by to šlo. Jedok moh produkovat. Je tam takovej oválnej mramorovej bazéne, ktorej je vyložená mozaikou. Ta mozaika má ostrú hranu a voni tam dávali takovú parádnú rybu a ty si vy ty hrany roztrhaly bábka a lekly. Tak tam dali pár sek a najakej edná-k kdysi pšines malinkého ouhoáka, no a ten tam rosl a rosl, a ten edná-k mu dával áaly, no a potom, aby ten ouhoá má najaký kryt, tak mu tam dali takovou gumovou rouru a von do vadycky zalez. Já si pamatuju, že tatánek si vyhrnul rukávy a otočil tu svou nákrobenou manžetu a vysypal ouhoá z roury. Ten tam zbýsle jezdil, Jenáek tleskal ruákama, a pak zase zalez do roury á ten ouhoá.âœ

Stará pojišovací ouhoá v roce 1976 navády odplul do istých vod rybáho nebe a jeho másto dlouho zstávalo přizdná. Později skončil jako exponát v Národním muzeu. Po roce 1993 se eská pojišovací k tradici vrátila a poá-dila Pepáka II., jená se zakrátko stal milákem zaměstnanců - á nakteá-mu přá nosili i á-zky! V době, kdy budova procházela rozsáhlou rekonstrukcí, se po mnoha letech áhoá musel uchýlit do Stanice mladých pá-rodovádců na Smá-chová. Dne 15. ledna 2004 se do kaňny opát vrátil a vesele v ná- plaval dájil. Ale pšesuny mu moc nesvádíly...

Stará pojišovací ouhoá v roce 1976 navády odplul do istých vod rybáho nebe a jeho másto dlouho zstávalo přizdná. Po roce 1993 se eská pojišovací k tradici vrátila a poá-dila Pepáka II., jená se zakrátko stal milákem zaměstnanců - á nakteá-mu přá nosili i á-zky! V době, kdy budova procházela rozsáhlou rekonstrukcí, se po mnoha letech áhoá musel uchýlit do Stanice mladých pá-rodovádců na Smá-chová. Dne 15. ledna 2004 se do kaňny opát vrátil a vesele v ná- plaval dájil.

Od roku 2005 ve Spájlence

áije Pepák III., která je opát milákem vájech. Stará se o náho technická správa pojišovací. Hlá-dá, aby si plaval v krásné a áistí vodě, která se filtruje pšes nákolik filtrů. áe ítá ná- kaňny probá-há tak, aby se nemusel áhoá vyndávat z vody.

Kdyá chce Pepa klid, tak si zapluje "do domeku" - trubky. A máá se táít na dobu krmení, která dostává tak jen to nejlepší. Krmení je každá druhá den a za celá táden je schopen pozá-t deset áervá nebo átyá velká ááaly. Pokud dojde hmyz, dá si i kousek masa.

Ale podle zaměstnanců pojišovací je dost vyává. Nejváce mu chutná áerváci a ááaly z Podolá.

KUDLANKA